

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové ve věci žalobce: **Mgr. D. D.**, zast. advokátem Mgr. Davidem Macháčkem, se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti žalovanému: **Ústavní soud**, se sídlem Joštova 8, Brno, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 89/2020,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „navrhovatel“) podal u Nejvyššího správního soudu dne 17. 3. 2020 kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 2. 2020, č. j. 29 A 225/2019 – 86, kterým byla odmítnuta žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti o informace ze dne 30. 5. 2019.

[2] Dne 28. 7. 2020 navrhovatel u Nejvyššího správního soudu podal návrh na určení lhůty; požaduje do 30 dnů vydání rozhodnutí ve věci sp. zn. 2 As 89/2020. Uvádí, že věc je jednoduchá; dále poukazuje na to, že podal několik kasačních stížností, a to i později, přičemž již o nich bylo rozhodnuto (sp. zn. 5 As 104/2020, sp. zn. 1 As 158/2020).

[3] Z předloženého spisu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 89/2020 vyplývá, že navrhovatel podal kasační stížnost dne 17. 3. 2020; bezprostředně poté dne 21. 3. 2020 byly stěžovateli zaslány informace o řízení včetně poučení o složení senátu, písemnost navrhovatel převzal do vlastních rukou dne 26. 3. 2020; dne 31. 3. 2020 doložil navrhovatel plnou moc advokáta k zastupování; dne 2. 4. 2020 byl Nejvyššímu správnímu soudu předložen vyžádaný spis Krajského soudu v Brně sp. zn. 29 A 225/2019.

[4] Návrh není důvodný.

[5] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[6] Nejvyšší správní soud již několikrát ve své judikatuře konstatoval, že průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu.

[7] Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení postupu druhého senátu Nejvyššího správního soudu dospěl k závěru, že soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, soud se věcí bezprostředně po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout. Lze připustit, že soud po dobu několika měsíců již žádné úkony nečiní; avšak stav řízení, kdy soud vykonal veškeré úkony nutné k tomu, aby mohl rozhodnout, v dané věci, která nemá přednostní režim, stále nerozhodl, není sám o sobě známkou průtahu v řízení; pro posouzení, zda dochází k průtahům v řízení, je rovněž zcela irelevantní, jak a kdy bylo rozhodnuto v jiných věcech stěžovatele, byť byly kasační stížnosti podány později.

[8] Při zhodnocení hledisek uvedených v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že soud se nedopustil žádných průtahů ve vztahu k úkonům nutným k tomu, aby se řízení dostalo do stavu, kdy je možno vydat rozhodnutí. Soudní řád správní respektuje objektivní realitu v českém soudnictví, kdy rozhodující soudci či senáty mají v jednom okamžiku vícero běžících řízení, některá z nich již připravená k projednání a postupně v nich vydávají rozhodnutí, přičemž ostatní věci na rozhodnutí „čekají“. To samo o sobě není zapovězeno z hlediska požadavků spravedlivého procesu, které obecně nevynucují vydání rozhodnutí ihned, jak je to možné, ale pouze brání tomu, aby doba řízení nebyla nepřiměřeně dlouhá. Podstatné zde je, aby řízení nebylo v tomto stavu udržováno po nepřiměřenou dobu.

[9] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že dobu, po kterou se navrhovateli nedostalo dosud rozhodnutí, nelze z hlediska čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod považovat za nepřiměřenou, vyžadující ingerenci ve smyslu § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích.

[10] Podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích, pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází. Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené neshledal návrh důvodný, proto jej zamítl.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. srpna 2020

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu